

”Första gången man ringer upp någon som misshandlat är risken stor att man får luren slängd i örat. Då får man prova andra vägar.”

► medan han berättar vidare om hindren som måste övervinnas för att stoppa våldet.

När den misshandlade kvinnan är i säkerhet uppkommer nästa problem: att få kontakt med mannen som slår.

– Första gången man ringer upp någon som misshandlat är risken stor att man får luren slängd i örat. Då får man prova andra vägar, till exempel att söka kontakt via släktingar och vänner. För att sedan få mannen att förstå att hans våld inte accepteras måste man på ett sunt sätt visa på sambandet mellan handling och konsekvenser. Få honom att förstå vilket lidande han orsakar och att ingen ska behöva utstå det.

TOBBE HEDSTRÖM berättar om män som slår utan minsta hårdhet i rösten och utan svärta i blicken. För honom är gärningsmannen inte ett monster utan en medmänniska. Flera gånger under samtalet återvänder han till att tala om människan och hennes okränkbara värde. En humanistisk livsåskådning och en tro på att människor i grunden är lika utgör en förutsättning för att arbeta med de här frågorna, menar han.

– Innan jag startade det här trodde jag att gärningsmannen var över 40, alkoholberoende och kanske tillhörde någon viss samhällsklass. Men det är helt fel, män i alla åldrar och klasser slår. Det orsakas inte heller av alkohol, även om det kan vara en faktor som påverkar den sociala situationen, säger Hedström, som är noga med att understryka att det trots det mjuka förhållningssättet aldrig handlar om att plåstra om gärningsmannen. Nätverket har nolltolerans mot alla former av våld och menar att det borde vara självklart i hela samhället.

LJUDNIVÅN HAR HÖJTS i lobbyn där vi sitter, det är lunchrusning till matsalen innanför. Det är mest män, i gula arbetsoveraller, blåjeans och någon enstaka i kostym. Tobbe Hedström blir igenkänd, händer vinkar och röster ropar, lågt för att inte störa, till hälsning. Vi följer folket och lukten av brynt bacon in i matsalen. Tobbe Hedström berättar om sin syn på våldets orsaker.

– Makten är till största delen hos mannen och det är flest män som har förmågan att gå över gränsen för att försvara den makten. För att stoppa våldet behövs förändringar på samhälls- och politisk nivå. Vi måste bli av med maktstrukturerna och luckra upp patriarkatet, för finns det ingenting att försvara så behöver ingen använda våld, säger han.

– Innan jag startade det här trodde jag att gärningsmannen var över 40, alkoholberoende och kanske tillhörde någon viss samhällsklass. Men det är helt fel, säger Tobbe Hedström

Detta synsätt gör att mansjouren i Borlänge skiljer sig från många andra mansjoursverksamheter, som i stället uteslutande koncentrerar sig på att åstadkomma förändringar på individnivå. De talar ofta om att våldet handlar om vanmakt och att den känslan orsakas av erfarenheter männen har som individer, till exempel otrygghet i barndom. Tobbe Hedström kopplar denna upplevelse av vanmakt till patriarkala maktstrukturer och kollektiva erfarenheter i stället för till enskilda mäns traumatiska barndomsupplevelser.

– I det patriarkala samhälle vi har i dag har männen makten och begår våldet. Tittar man på vad vi gör för att försvara makten kan man komma in på vanmakt. Många män som jag har jobbat med slår i en situation där de känner sig hjälplösa och kränkta. Ett tillstånd då man tappat makten blir ett tillstånd av vanmakt.

FLERA FEMINISTER som arbetar med våldsförhör tycker att talet om männens vanmakt kan vara missvisande, då det gör att mannen blir offret. På det sättet skuldbeläggs

kvinnan som tvingas visa empati för sin arbetslösa/traumatiserade/deprimerade man. Det kan även leda till att våldet bortförklaras och någonting annat görs till mannens problem.

Det sätt som Tobbe Hedström hanterar vanmaktss-

Nea Mellberg.